

Fråga om en åtgärd för anpassning av en bostad är nödvändig för att denna ska vara ändamålsenlig för den funktionshindrade (I och II).

Lagrum:

6 § lagen (1992:1574) om bostadsanpassningsbidrag

I

A.S. led av sjukdomen multipel skleros (MS) och som en följd av sjukdomen var hon temperatur- och luftfuktighetskänslig. Hon ansökte om bostadsanpassningsbidrag för installation av ett tekniskt system för att uppnå en jämn inomhustemperatur och luftfuktighet.

Myndighetsnämnden för skola och socialtjänst i Skurups kommun (nämnden) avslag genom beslut den 7 februari 2012 ansökan med motiveringen att den sökta åtgärden inte kunde anses nödvändig för att A.S. skulle kunna nyttja bostaden på ett ändamålsenligt sätt.

A.S. överklagade nämndens beslut hos förvaltningsrätten. Hon anförde bl.a. följande. Sedan flera år tillbaka har hon sjukdomen MS. Tidigare har sjukdomen inte haft alltför stor påverkan på henne och hon har mått bra. Sedan sex till sju år tillbaka har sjukdomen dock blivit märkbart kännbar. Hon har framförallt fått mycket stora problem med temperaturer och luftfuktighet. Hon påverkas av detta varje dag. Hennes kropp har blivit temperaturkänslig och mår bäst när det är cirka 19,5 – 21,5 grader, ingen luftfuktighet och inget drag. På ett dygn hinner temperaturen ändras både inomhus och utomhus flera gånger och hon måste därför hela tiden vara på sin vakt eftersom fallrisken ökar. Till detta kommer att hon blir mycket trött och det blir psykiskt påfrestande för henne. Situationen påverkar även hennes familj eftersom hon inte kan hjälpa sina barn med vissa saker.

Myndighetsnämnden för skola och socialtjänst vidhöll sitt beslut.

Förvaltningsrätten i Malmö (2012-08-23, ordförande Bratt) yttrade: Bostadsanpassningsbidrag lämnas för åtgärder för anpassning av fasta funktioner i och i anslutning till den bostad som ska anpassas. Bidrag lämnas endast om åtgärderna är nödvändiga för att bostaden ska vara ändamålsenlig som bostad för den funktionshindrade. Bidrag lämnas dock inte om de sökta åtgärderna behöver vidtas redan av väsentligen andra orsaker än behovet av anpassningen. – De åtgärder som bidrag söks för måste vara nödvändiga med hänsyn till funktionshindret. Nödvändigheten ska framgå av det intyg som sökanden ska foga till ansökan. Funktionsnedsättningen är avgörande för vilka åtgärder som bidrag kan lämnas för. Det måste finnas en klar koppling mellan funktionshindret och anpassningsåtgärderna. Kopplingen ska vara så stark att åtgärderna kan bedömas som nödvändiga med hänsyn till funktionshindret (prop. 1992/93:58 s. 18). – I intyg den 22 november

2011 av överläkaren Petra Liljefors-Larsson vid Rehabiliteringsmedicinska kliniken på Orupssjukhuset i Lund anges följande. A.S. har MS sedan år 1989. Som en följd av sjukdomen är hon temperaturkänslig. Hon är beroende av en jämn inomhustemperatur och jämn luftfuktighet för att kunna fungera optimalt. Vid för varm inomhustemperatur blir hon svagare och mer spastisk och får därmed svårigheter att röra sig. Hon försämras också mentalt och kognitivt samt upplever andningssvårigheter. Vid för kall temperatur blir hon stel och spastisk i all muskulatur. För hög luftfuktighet leder också till försämring av sjukdomen. För att fungera optimalt behöver A.S. ha en inomhustemperatur på 19 – 20 grader eftersom hennes MS-symptom tilltar utanför detta intervall. Det är vanligt att personer med MS är temperaturkänsliga och dessa besvär bedöms vara bestående. Det skulle vara synnerligen värdefullt för A.S. att kunna reglera inomhustemperaturen för att må bättre. Bedömningen är således att det föreligger medicinska skäl för att genomföra åtgärder för att A.S. ska kunna reglera inomhustemperatur och luftfuktighet. – Bostadsanpassningsbidrag kan endast utgå i den mån åtgärderna är nödvändiga för att bostaden ska vara ändamålsenlig som bostad för A.S. Av utredningen framgår i och för sig att A.S:s hälsotillstånd skulle gynnas av ett system för reglering av inomhustemperatur och luftfuktighet. Förvaltningsrätten finner emellertid inte ha framkommit ett behov av sådan art och omfattning att sådan åtgärd är nödvändig för att bostaden ska vara ändamålsenlig som bostad för A.S. Skäl föreligger således inte för att ändra Myndighetsnämndens för skola och socialtjänst beslut att vägra bostadsanpassningsbidrag för detta. – Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

A.S. överklagade förvaltningsrättens dom och yrkade att hon skulle beviljas bostadsanpassningsbidrag för ett tekniskt system för att uppnå en jämn inomhustemperatur och luftfuktighet. Hon anförde bl.a. följande. Bara för att intyg innehåller uttalanden om att temperaturkänslighet kan förekomma vid MS, kan man inte bortse ifrån att intyget styrker att det finns medicinska skäl att genomföra de sökta åtgärderna i hennes fall.

Nämnden ansåg att överklagandet skulle avslås och anförde bl.a. följande. Ytterligare läkarintyg har förebringats i målet men dessa uppgifter ger inte stöd för en annan bedömning än den som nämnden och sedermera förvaltningsrätten har gjort.

Kammarrätten i Göteborg (2013-02-19, Harmsen Hogendoorn, Holmstedt, Berglund, referent) yttrade: A.S. har ansökt om ett tekniskt system för att uppnå en jämn inomhustemperatur och luftfuktighet. Hon har i kammarrätten åberopat ytterligare två läkarintyg, dels ett utfärdat den 5 oktober 2012 av överläkare Petra Liljefors-Larsson, dels ett utfärdat den 17 oktober 2012 av Staffan Persson, specialist i neurologi. I intygen görs bedömningen att för att A.S. ska fungera optimalt och för att hon förhoppningsvis inte framöver ska bli rullstolsburen är det medicinskt motiverat att hon får hjälp till bostadsanpassning i form av åtgärder för att reglera inomhustemperatur och luftfuktighet. –

Kammarrättens bedömning – I målet är utrett att A.S. lider av sjukdomen multipel skleros. Kammarrätten finner det även utrett, genom de läkarintyg som åberopats i målet, att A.S:s funktionsförmåga påtagligt försämras av en inomhustemperatur utanför intervallet 19–20 grader och av hög luftfuktighet. Kammarrätten anser därför att hennes bostad behöver anpassas för att bättre möta hennes behov. – Nämnden har genom egen utredning inhämtat uppgifter från leverantör avseende tekniskt system för att reglera inomhustemperatur och luftfuktighet. Nämnden har konstaterat att den sökta åtgärden är sådan att bidrag i och för sig skulle kunna beviljas. Kammarrätten finner, med hänvisning till vad som ovan redovisats om A.S:s behov, att det tekniska system för att uppnå en jämn inomhustemperatur och luftfuktighet som kommunen inhämtat uppgifter om är nödvändigt för att A.S:s bostad ska vara ändamålsenlig som bostad. Överklagandet ska därför bifallas. – Kammarrätten bifaller överklagandet och beviljar A.S. den sökta åtgärden.

Skurups kommun överklagade kammarrättens dom hos Högsta förvaltningsdomstolen och yrkade att domen skulle upphävas och att förvaltningsrättens dom skulle fastställas. Kommunen anförde bl.a. följande. Det är ostridigt att A.S:s hälsotillstånd förbättras av ett jämnare inomhusklimat, men utredningen ger vid handen att sådana effekter inte kan garanteras med de sökta åtgärderna. Åtgärderna torde innebära en kvalitetshöjning avseende inomhusklimatet, men lagens krav på att de ska vara nödvändiga för ändamålsenligheten kan inte anses uppfyllt.

A.S. bestred bifall till överklagandet och anförde bl.a. följande. Den sökta åtgärden är nödvändig för att hon ska kunna fungera i sin bostad. Vad växlingarna i temperatur och luftfuktighet innebär för henne är både väl beskrivet och medicinskt styrkt. Det är kommunen som föreslagit de åtgärder som kommunen nu ifrågasätter funktionen av. Hon har i sin ansökan angett sitt behov av anpassning av sin bostad utifrån sitt funktionshinder och styrkt detta behov. Då ankommer det på kommunen att utreda ansökan och ta fram tillräckligt underlag angående bostadsanpassningen. Lagen om bostadsanpassningsbidrag m.m. har till syfte att ge personer med funktionshinder möjlighet till ett självständigt liv i eget boende. Detta måste även innebära att – om det är möjligt – förhindra att personer med funktionshinder blir beroende av assistans i hemmet för att kunna fungera där. Hennes rörlighet och hälsotillstånd har försämrats som en konsekvens av den uteblivna anpassningen.

Boverket avgav yttrande i målet och anförde bl.a. följande.

A.S:s bostad är uppförd med självdragsventilation. I sådana bostäder är det vanligt att temperaturen varierar från rum till rum och även inom ett och samma rum. Det är tekniskt möjligt att reglera temperatur och därmed luftfuktighet samt drag för att göra A.S:s bostad ändamålsenlig för henne. Mekaniska ventilationssystem har funnits i många decennier och har utvecklats väsentligt under åren. En lösning i form av ett mekaniskt styrt ventilationssystem med till- och frånluftsvärmeåtervinning och ett

integrerat kylbatteri samt rumstemperaturstyrning kan tillgodose A.S:s behov. Boverket anser att A.S. ska beviljas bostadsanpassningsbidrag för dessa åtgärder.

Sveriges Kommuner och Landsting, som beredd tillfälle att yttra sig i målet, anförde bl.a. följande.

Sökanden har bevisbördan för att åtgärderna är nödvändiga med hänsyn till funktionshindret. I detta måste anses ingå att den begärda åtgärden också har den effekt som önskas. Även om det finns ett dokumenterat anpassningsbehov för att få till stånd ett inomhusklimat som är bättre anpassat till sökandens funktionshinder framgår det inte av utredningen att den sökta åtgärden verkligen kommer att ge det önskade resultatet. – Det är angeläget att inte ansökningar beviljas i fall där det inte är tämligen säkert att den sökta åtgärden leder till den åsyftade effekten. I annat fall kan man hamna i lägen där nya åtgärder visar sig nödvändiga och i värsta fall att den först utförda åtgärden visar sig vara förfelad med åtföljande fördyringar.

Högsta förvaltningsdomstolen (2014-06-18, Jermsten, Knutsson, Saldén Enérus, Silfverberg, Bull) yttrade:

Skälen för avgörandet

Frågan i målet

Den fråga Högsta förvaltningsdomstolen har att ta ställning till är om den åtgärd A.S. ansökt om bidrag för är nödvändig för att bostaden ska vara ändamålsenlig för henne.

Rättslig reglering

I 1 § lagen (1992:1574) om bostadsanpassningsbidrag m.m. föreskrivs att lagen har till ändamål att genom bidrag till anpassning av bostäder ge personer med funktionshinder möjlighet till ett självständigt liv i eget boende. Enligt 6 § lämnas bostadsanpassningsbidrag för åtgärder för anpassning av bostadens fasta funktioner i och i anslutning till den bostad som ska anpassas. Bidrag lämnas endast om åtgärderna är nödvändiga för att bostaden ska vara ändamålsenlig som bostad för den funktionshindrade. Av bestämmelsens andra stycke framgår att bidrag dock inte lämnas om de sökta åtgärderna behöver vidtas redan av väsentligen andra orsaker än behovet av anpassningen.

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

Frågan om rätt till bostadsanpassningsbidrag ska avgöras med hänsyn till behovet hos den funktionshindrade och till bostadens ändamålsenlighet för den som ska bo där. Utgångspunkten vid en sådan bedömning är att den funktionshindrade ska kunna leva ett så normalt liv som möjligt i sin bostad (prop. 1992/93:58 s. 10 f.).

Funktionshindret är alltså avgörande för vilka åtgärder som bidrag kan lämnas för. Det måste finnas en klar koppling mellan funktionshindret och anpassningsåtgärderna. Kopplingen ska vara så stark att åtgärderna kan bedömas som nödvändiga med hänsyn till funktionshindret (a. prop. s. 18).

Av utredningen i målet framgår att A.S:s hus har självdragsventilation vilket medför att temperaturen varierar från rum till rum och även inom ett och samma rum. I läkarintyg från en specialist i rehabiliteringsmedicin och en specialist i neurologi anges att A.S. till följd av sin sjukdom är uttalat temperatur- och luftfuktighetskänslig. Av intygen framgår att besvären är av bestående karaktär och att hon försämras påtagligt funktionsmässigt om inomhustemperaturen inte håller sig inom ett visst snävt intervall eller om luftfuktigheten blir för hög. Bedömningen enligt intygen är att det är medicinskt motiverat att genomföra åtgärder för att A.S. ska kunna reglera inomhustemperatur och luftfuktighet.

I likhet med kammarrätten finner Högsta förvaltningsdomstolen att utredningen ger vid handen att A.S:s funktionsförmåga påtagligt försämras vid ojämn inomhustemperatur och hög luftfuktighet samt att den åtgärd hon sökt bidrag för kan tillgodose hennes behov. Det finns alltså en klar koppling mellan den sökta åtgärden och funktionshindret. Åtgärden måste därför anses nödvändig för att A.S:s bostad ska kunna anses vara ändamålsenlig för henne. Överklagandet ska därför avslås.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Högsta förvaltningsdomstolen avslår överklagandet.

II

Y.S., som led av sjukdomen multipel skleros (MS), hade ett omfattande funktionshinder och var rullstolsburen. Hon ansökte om bostadsanpassningsbidrag bl.a. för utbyggnad av fastigheten med 30 kvm, varav badrum med 19 kvm och groventré med 11 kvm. Omvårdnadsnämnden i Skövde kommun godkände i beslut den 15 april 2011 ombyggnad av befintligt sovrum om 10 kvm till badrum samt ombyggnad av befintligt badrum om 4 kvm till kontor men avslog ansökan i den del den avsåg tillbyggnad. Som skäl för beslutet angavs att det genom ombyggnad av befintligt sovrum till badrum erhålls erforderlig yta för hygienisk omvårdnad av sökanden.

Y.J. överklagade nämndens beslut och yrkade att hon skulle beviljas bostadsanpassningsbidrag till sökt utbyggnad, dvs. en större toalett med dusch och eventuellt en groventré. Hon anförde bl.a. följande. De hjälpmedel som finns tillgängliga kräver stort golvutrymme och kan inte användas i det befintliga toalett/duschrummet. Det innebär att förflyttning från rullstol till toalett måste göras manuellt av två personer.

Det är ett stort riskmoment såväl för henne som för hennes assistenter. Det händer med jämna mellanrum att hon hamnar mellan rullstol och toalettstol eller vid sidan av sängen. Detta leder till skador på både henne och assistenterna. Nämnden har godtagit ett tidigare förslag som innebär ombyggnad av ett mindre sovrum till toalett/duschrum. Detta rum är emellertid byggt för att vara ett kontor. I den ”nya” toaletten ska även tvättmaskin och torktumlare placeras för att hon ska kunna vara delaktig i dessa sysslor.

Nämnden motsatte sig bifall till överklagandet.

Förvaltningsrätten i Jönköping (2012-04-23, ordförande Fränngård) yttrade, efter att ha redogjort för tillämpliga bestämmelser och utredningen i målet: Det är i målet ostridigt att Y.J. har ett funktionshinder som omfattas av lagen om bostadsanpassningsbidrag. Fråga i målet är om Y.J:s bostad, genom de åtgärder som nämnden beviljat, är ändamålsenlig för henne eller om åtgärder i form av utbyggnad av toalett/duschrum samt groventré i anslutning till befintligt sovrum är nödvändiga. – Fråga om en anpassningsåtgärd är nödvändig för den som har en funktionsnedsättning får primärt sökas i den medicinska utredningen. Av intyg från arbetsterapeut och sjukgymnast framgår att Y.J. har behov av större toalett/duschrum. Det framgår vidare att ommöblering för ökad framkomlighet i sovrum rekommenderas. Av intyget framgår emellertid inte någon beskrivning av Y.J:s funktionsnedsättning som medför att endast de sökta åtgärderna kan anses nödvändiga för att bostaden ska vara ändamålsenlig för henne. I målet finns ingen ytterligare medicinsk utredning. Mot denna bakgrund kan det enligt förvaltningsrättens mening inte anses visat att de sökta åtgärderna är nödvändiga för att bostaden ska vara ändamålsenlig för Y.J. Då annat i målet inte är visat finner förvaltningsrätten att Y.J:s bostad, genom de av nämnden beviljade åtgärderna, får anses ändamålsenlig för henne. Vad Y.J. anfört föranleder inte annat ställningstagande. Överklagandet ska därför avslås. – Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

Y.J. överklagade förvaltningsrättens dom och yrkade att hon skulle beviljas bostadsanpassningsbidrag till utbyggnad med 30 kvm, varav badrum om 19 kvm och groventré om 11 kvm.

Nämnden motsatte sig att förvaltningsrättens dom ändrades.

Kammarrätten i Jönköping (2013-02-20, Svenson, Davidson, Poulsen, referent) yttrade: I målet är ostridigt att Y.J. har sådana funktionsnedsättningar som innebär att hon är berättigad till bidrag enligt lagen om bostadsanpassningsbidrag. Fråga i målet är om åtgärder i form av utbyggnad av toalett/duschrum samt groventré i anslutning till befintligt sovrum är nödvändiga för att Y.J:s bostad ska vara ändamålsenlig för henne. – I åberopat intyg av distriktsläkaren Ingrid Granlund anges bl.a. följande. Y.J. lider av initialt skovvis förlöpande MS. Nu när sjukdomen gått över i sekundärprogressiv fas finns ingen

behandling att tillgå. De senaste åren är Y.J. rullstolsburen och försämras successivt med ökad svaghet i kroppen. Prognostiskt tyder allt på en tilltagande försämring och patienten kommer att bli ytterligare handikappad. Bostaden bör därför anpassas för detta scenario med planering av utrymmen så att installation av taklyft kan ske. Utrymmet bör vara så stort i badrummet att man kan komma in med duschbrits samtidigt som två assistenter har god plats att sköta henne. –

Arbetsterapeuten Carina Berg har gjort en ADL-bedömning. I åberopat utlåtande redovisar hon bl.a. följande iakttagelser. Y.J. är helt rullstolsburen och förflyttas mellan rullstol och säng/hygienstol med hjälp av lyft och två personer. Hon har kraftigt nedsatt kroppskänedom på grund av sin sjukdom. I nuläget är toaletten/duschrummet för trångt för att hon ska kunna vara aktiv vid t.ex. daglig hygien. Hon kan inte heller sköta toalettbesök på den vanliga toalettstolen då det inte går att förflytta henne med lyft till och från toalettstolen på grund av utrymmesskäl. I framtiden kan eventuell duschvagn behöva användas men i nuläget är det omöjligt att få in en sådan i duschutrymmet. Hänsyn behöver tas till att två personer ska kunna hjälpa Y.J. med både daglig hygien och duschning. – Nämnden har beviljat Y.J.

bostadsanpassningsbidrag för att ett befintligt sovrum om 10 kvm ska byggas om till badrum. För att Y.J. ska kunna sköta sin personliga hygien och för att hennes behov även i övrigt ska kunna tillgodoses synes vara ostridigt att badrummet behöver ha plats för duschvagn/duschbrits, toalett, handfat, skåp, tvättmaskin, torktumlare, två assistenter, taklift och rullstol. Mot bakgrund av vad som krävs för att tillgodose Y.J:s behov framstår den av nämnden beviljade åtgärden som otillräcklig för att uppnå en tillfredsställande lösning. Det bör då även beaktas att Y.J., enligt vad hennes läkare uppgett, förutses bli ytterligare försämrad i sin sjukdom. Utredningen i målet visar inte att nödvändig förändring avseende badrum kan tillgodoses på annat sätt än i enlighet med Y.J:s ansökan. Några omständigheter i övrigt att beakta har kommunen inte framfört. Sammantaget finner kammarrätten därför att Y.J. bör anses berättigad till bostadsanpassningsbidrag avseende denna åtgärd.

Överklagandet ska således bifallas i den delen. – Nämnden har tidigare beviljat Y.J. bostadsanpassningsbidrag för installation av trapphiss vid entrén till fastigheten. Installation av denna har enligt nämnden utförts. Det har i målet inte framkommit att Y.J. även är i behov av groventré för att bostaden ska vara ändamålsenligt för henne. Överklagandet ska därför avslås i den delen. – Kammarrätten bifaller överklagandet delvis och förklarar Y.J. berättigad till bostadsanpassningsbidrag för tillbyggnad av badrum om 19 kvm. – Kammarrätten avslår överklagandet i övrigt.

Skövde kommun överklagade kammarrättens dom och yrkade att Högsta förvaltningsdomstolen skulle upphäva domen och fastställa förvaltningsrättens domslut. Kommunen anförde bl.a. följande.

Kammarrätten har antagit att Y.J. vid en försämring behöver mer personal och mer hjälpmedel för att hennes livssituation ska fungera. Detta är felaktigt. Kommunen har i sitt beslut tagit hänsyn till Y.J:s nuvarande och eventuellt kommande behov av hjälpmedel och assistans. Ingen brukare har mer än två assistenter för att klara av den dagliga

livsföringen. De hjälpmedel som behövs och två assistenter får plats i det av kommunen godkända badrummet. Beslutet innebär således att Y.J:s nuvarande och framtida behov blir tillgodosedda. Tio kvm står sig väl i jämförelse med andra handikappanpassade badrum; exempelvis är badrummen i kommunens nybyggda äldreboenden 6,5 kvm.

Y.J. bestred bifall till överklagandet och anförde bl.a. följande. Den tillbyggnad hon vill göra är ändamålsenlig då den ger henne en mer dräglig livssituation. Daglig hygien- och kroppsvård ska kunna genomföras utan fara för henne och hennes assistenter. Vidare är det en stimulans för henne att kunna vara delaktig i de få saker som hon fortfarande kan medverka till och sköta i hushållet, såsom tvätt och klädvård.

Boverket avgav yttrande i målet och anförde bl.a. följande.

Vid bedömningen av om kommunens alternativ innebär en fullgod anpassning kan vägledning hämtas i Svensk Standard, SS 91 42 21, ”Byggnadsutformning-Bostäder-Invändiga mått”. Standarden anger tre tillgänglighetsnivåer, varav den högsta – höjd nivå – förbättrar tillgängligheten för stora grupper funktionshindrade och arbetsmiljön för vårdpersonal i hemmet. Eftersom funktionshindrade har vitt skilda behov måste dock en bedömning göras i det enskilda fallet. – Enligt Svensk Standard bör ett hygienutrymme på höjd nivå – dvs. med utökad tillgänglighet – uppgå till ca åtta kvm. Andra exempel på badrum med mycket god tillgänglighet är utrymmen på nio kvm. Kommunens alternativ på tio kvm överstiger alltså ytmässigt utrymmen som ansetts ha en god eller mycket god tillgänglighet. Förslaget på hygienutrymme är relativt kvadratisk, vilket oftast är lättare att använda och erbjuder möjligheter till alternativ placering av inredning för att uppnå en optimal individuell funktion. Det framgår inte av intygen att Y.J. eller assistenterna använder någon överflyttningsteknik eller hjälpmedel som skulle kräva mer golvyta än den som kommunens förslag omfattar.

Sveriges Kommuner och Landsting, som bereddes tillfälle att yttra sig i målet, tillstyrkte bifall till överklagandet anförde bl.a. följande.

Sökanden har inte visat nödvändigheten i den sökta åtgärden och det finns inte uppgifter som talar emot att det redan beviljade bidraget avseende badrum om tio kvm är tillräckligt för att bostaden ska bli ändamålsenlig för Y.J.

Högsta förvaltningsdomstolen (2014-06-18, Jermsten, Knutsson, Saldén Enérus, Silfverberg, Bull) yttrade:

Skälen för avgörandet

Frågan i målet

Den fråga Högsta förvaltningsdomstolen har att ta ställning till är om den åtgärd Y.J. ansökt om bidrag för är nödvändig för att bostaden ska vara ändamålsenlig för henne.

Rättslig reglering

I 1 § lagen (1992:1574) – – – (se andra stycket i Högsta förvaltningsdomstolens domskäl i referatets del I) – – – behovet av anpassningen.

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

Frågan om rätt – – – (se tredje och fjärde styckena i Högsta förvaltningsdomstolens domskäl i referatets del I) – – – (a. prop. s. 18).

Det är ostridigt i målet att Y.J. är i behov av en badrumsombyggnad. Av utredningen framgår att det av kommunen föreslagna badrummet är ytmässigt större än badrum som anses ha god eller mycket god tillgänglighet för funktionshindrade. I badrummet kommer att finnas plats åt t.ex. två assistenter och duschvagn samt eventuell taklyft. Den åtgärd Y.J. ansökt om bidrag för kan därmed inte anses vara nödvändig för att bostaden ska vara ändamålsenlig för henne. Överklagandet ska därför bifallas.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Med upphävande av kammarrättens dom fastställer Högsta förvaltningsdomstolen förvaltningsrättens domslut.

Mål nr 1983-13 (I) och 2115-13 (II), föredragande Cecilia Holmdahl

Rättsfall: RÅ 2002 ref. 100; RÅ 2010 ref. 47.

Litteratur: prop. 1992/93:58 s. 10 f. och 18; prop. 1984/85:142 s. 31.